

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/14/2015
Identifikačné číslo spisu:	5411010103
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5411010103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Bc. T. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 26. marca 2015 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného Bc. T. V., podaného prostredníctvom splnomocneného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. júla 2012, sp. zn. 2 To 68/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Bc. T. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín rozsudkom z 23. februára 2012 sp. zn. 9 T 46/2011 uznal obvineného Bc. T. V. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 5. júna 2010 okolo 03.23 hod., t.j. v čase mimo služobnej policajnej činnosti, v discobare ILÚZIA nachádzajúcim sa v Dolnom Kubíne, na Námestí P.O. Hviezdoslava č. 1685, zobral zo sediaceho boxu voľne položenú dámsku jesennú bavlnenú bundu čiernej farby spolu s dámskou koženkovou kabelkou hnedej farby, v ktorej sa nachádzali osobné veci poškodenej M. K., nar. XX.XX.XXXX, a to: dámska kožená peňaženka čiernej farby so zapínaním na patent, finančná hotovosť vo výške 20,- €, mobilný telefón zn. Sony Ericsson K550i, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrátane SIM karty s prideleným č. XXXXXXXXXXXX a pamäťovej karty M2 s možným objemom dát 4 GB, mobilný telefón zn. NOKIA E-51, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrátane SIM karty s prideleným č. XXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. NOKIA 3110, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrátane SIM karty s prideleným č. XXXXXXXXXXXX, MP3 prehrávač zn. Transcend T. sonic 820, vrátane pamäťovej karty s možným objemom dát 2 GB, občiansky preukaz, vodičský preukaz, dve platobné karty VÚB, GRID karta VÚB, karta zdravotnej poisťovne Sideria, preukaz darcu krvi, predplatená karta na autobusovú dopravu s kreditom 5,- € a dva zväzky kľúčov, pričom odcudzením uvedených vecí spôsobil poškodenej škodu vo výške 440,50 €.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., za

použitia § 56 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 1.700,- €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu bol obvinenému ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 64 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest straty vojenskej a inej hodnosti a odňal mu hodnosť v Policajnom zbore Slovenskej republiky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej M. K. kodu vo výške 440,50 € a so zvyškom nárokov na náhradu škody bola poškodená podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil obvinený Bc. T. V. odvolanie do výroku o vine, do výroku o treste i náhrade škody do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Včas podané odvolanie písomne zdôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 237-241) a po doručení vyhotovenia rozsudku doplneným podaním zo 17. apríla 2012 (č.l. 243-250). V dôvodoch svojho odvolania namietal nezákonnosť dôkazu - obrazový záznam na DVD-R nosiči (ďalej len obrazový záznam) vyhotovený kamerovým systémom v bare Ilúzia, tj. v mieste, kde malo dôjsť ku spáchaniu skutku. Uvedený záznam z bezpečnostných kamier podľa neho nebol získaný, uchovávaný, spracovaný pre účely trestného konania v súlade so zákonnými požiadavkami predovšetkým v zmysle zák. č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov. Namietal nesprávnosť procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktorí realizovali zaistenie dôkazného prostriedku - obrazového záznamu. Spracovanie záznamu (zostrihanie) nebolo realizované orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. nezávislou osobou ale svedkom K. C., prevádzkovateľom kamerového systému, ktorého nemožno považovať za nezávislú a nezainteresovanú osobu. Uvedený záznam nie je možné použiť ako dôkaz, a nakoľko žiadny iný priamy dôkaz o jeho vine neexistuje, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručil rovnopis odvolania ostatným stranám trestného konania, pričom k odvolaniu sa vyjadril iba prokurátor, ktorý podaním z 13. júna 2012 (č.l. 261-262) navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý na verejnom zasadnutí 18. júla 2012 sp. zn. 2 To 68/2012 rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/, § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1.700,- €. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Zároveň podľa § 64 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložil obvinenému trest straty vojenskej a inej hodnosti a odňal mu hodnosť v Policajnom zbore Slovenskej republiky.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18. júla 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený Bc. T. V. prevzal 13. augusta 2012, jeho obhajca 10. augusta 2012, prokurátor 8. augusta 2012 a poškodená 10. augusta 2012 (č.l. 279).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený Bc. T. V. dňa 5. septembra 2012 prostredníctvom obhajcu JUDr. Ferdinanda Klinovského, ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní, dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. Dovolanie obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením na neverejnom zasadnutí 22. novembra 2012 sp. zn. 5 Tdo 71/2012 podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol pre nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu podal obvinený Bc. T. V. na Okresnom súde Dolný

Kubín dňa 6. decembra 2012 opätovne dovolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Petra Schmidla uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 315 - 319) v podstate zopakoval argumenty, ktoré uplatnil v predchádzajúcom dovolaní, ktoré bolo vyššie uvedeným rozhodnutím najvyššieho súdu podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí 17. januára 2013, sp. zn. 5 Tdo 1/2013, podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol.

Ostatné rozhodnutie najvyššieho súdu obvinený napadol sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ktorý nálezom z 13. novembra 2014 sp. zn. IV. ÚS 414/2013 vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. januára 2013, sp. zn. 5 Tdo 1/2013, bolo porušené základné právo obvineného na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústavy) a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spolu so spisovým materiálom na tunajší súd došiel 2. marca 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní opätovne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a konštatuje, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sa vec dostala do štádia dovolacieho konania najvyššieho súdu o dovolaní, ktoré podal obvinený Bc. T. V. 6. decembra 2012 s uplatneným dovolacím dôvodom uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu v rámci tohto konania je posúdiť, či námietky dovolateľa obsahovo napĺňajú ním uvedený dovolací dôvod.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V posudzovanej veci obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom,

pripadne na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom. V rámci tohto dôvodu namietal, že rozhodnutie súdov je založené na obrazovom zázname, ktorý vyhotovil svedok K. C. a bol získaný nezákonne.

Zo strany obvineného ide o obranu, ktorú uplatňoval už v pôvodnom konaní na súde prvého stupňa i v konaní o odvolaní. S námietkami obvineného sa oba nižšie súdy náležite vysporiadali a svoje rozhodnutia v tomto smere náležite odôvodnili. Napriek tomu považuje najvyšší súd za potrebné obvinenému pripomenúť, že za dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. Okruh dôkazných prostriedkov výslovne uvedených v citovanom ustanovení môže byť v konkrétnom prípade doplnený o ďalšie dôkazy, čo zákon umožňuje nielen demonštratívnym výpočtom vymenovaných dôkazov s použitím slova „najmä“, ale aj všeobecnou formuláciou, podľa ktorej za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci. Uvedenou formuláciou je zároveň vyjadrené určité obmedzenie stanoveného okruhu prípustných dôkazných prostriedkov, totiž dôkaz musí mať vzťah k objasňovanej veci a musí byť spôsobilý preukázať alebo vyvrátiť dokazovanú skutočnosť. Žiadny úkon, ktorý môže prispieť k objasneniu veci, preto nemožno vylúčiť z okruhu prípustných dôkazných prostriedkov len preto, že ide o úkon určitého druhu a zákon ho výslovne neupravuje. Z toho dôvodu možno uviesť, že ako dôkaz možno využiť zvukové, obrazové a iné záznamy, hoci boli zadovážené bez vedomia osôb, ktorých osobné prejavy sú takto zaznamenané. Zo spisu vyplýva, že priestor baru bol monitorovaný kamerovým systémom, bol takto označený, a preto každý návštevník tohto baru, nielen obvinený, bol uzročený s tým, že priestor je monitorovaný. Zo strany majiteľa baru bol uvedený systém inštalovaný za účelom ochrany jeho majetku a majetku jeho zákazníkov. Samotná skutočnosť, že systém nebol zaregistrovaný na Úrade na ochranu osobných údajov v zmysle §§ 25, 27 zák. č. 428/2002 Z. z. neznamená, že obsah tohto kamerového záznamu je nepoužiteľný ako dôkaz v trestnom konaní. Ochrany svojho súkromia sa nemôže úspešne dovolávať páchateľ trestného činu, ako na to správne poukazoval už súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia. Bolo by absurdné, aby v konflikte chránených záujmov prevažoval záujem páchateľa trestného činu nad verejným záujmom, ktorým je aj ochrana občanov a ich majetku pred páchatelmi trestnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci nemohlo ísť o neoprávnený zásah do práv obvineného. Uvedený dôkaz aj podľa názoru najvyššieho súdu bol získaný zákonným spôsobom, z čoho vyplýva, že súdy nižších stupňov pri dokazovaní postupovali v súlade s trestným poriadkom a súdnou praxou, preto obvineným v dovolaní uvádzané námietky nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Bc. T. V. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.